

Jeg har ellers væsentlig begæret Ordet i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Rigsretten. Baa de han og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) udtalte, at Kongemagten meget vel kunde være paakaldt til Anvendelse af Grundlovens Rigsretsparagraffer, idet det jo kunde have været en Undersøgelse, der ønskedes, uden at Standpunktet var taget til selve Kærnen i Sagen. Dette viser, at hverken det ærede Medlem eller det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds kender Rigsretsloven. Hvis man kender den, vil man se, at det, der kræves, er en Anklage, bilagt med Bevisligheder, aldeles ikke en Paakaldelse af en Undersøgelse. Derfor tror jeg ogsaa, at hvis man kendte Rigsretsloven, vilde man forstaa, at den Vej, der af os er anvist, at foreslaa Udvalg nedsat her i Tinget til at behandle Sagen, er rigtig. Jeg vil blot sige, at mener man, at denne Sag bør fremmes hurtigere, kan f. Eks. Medlemmer af det Parti, hvortil Formanden hører, anmode om at sætte Udvalgsspørgsmaalet paa Dagsordenen, før denne Finanslovbehandling er tilendebragt, saa kan Sagen blive fremmet paa denne Maade. Vi skulle intet have derimod, tværtimod!

L. Jessen: Jeg agter ikke at blande mig i den almindelige politiske Debat, dertil have vi jo vore Ordførere, og Ordførerne have nu talt, og jeg slutter mig med Hensyn til den almindelige Politik til de Bemærkninger, der faldt fra den ærede Ordfører for det Parti, hvortil jeg hører.

Der er dog en enkelt Ting, som jeg gerne vil have Lov til at pege paa og slaa en Streg under nu i Betragtning af det, der er sket i disse Dage. Det forekommer mig, at der i de senere Aars Politik har været en bestemt, bevidst Bestræbelse; en Understrøm, hvis Bevægelser man ikke altid har kunnet følge, men som man alligevel har maattet være paa det rene med har været til Stede. Den kom allerede frem, synes jeg, efter 1905, da blev det i hvert Fald mere klart for de fleste, at der var en saadan Understrøm, der bevægede sig i dansk Politik. Jeg sigter herved til det, som har faaet Navnet den konservative Samlingspolitik. Det staar i alt Fald for mig saaledes, at der fra Reformpartiets Side og fra andre Partier, men navnlig fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har været en saadan bevidst Bestræbelse for at tilvejebringe en konservativ Samling, en Samling, som forener alle gode konservative Elementer, som formo-

dentlig skulde have til Formaal at dæmme op for de mere radikale Bestræbelser og navnlig at dæmme op for det fremrykkende Socialdemokrati. Formaalet har formodentlig været at samle alle gode Kræfter i Bestræbelsen for at forhindre, at de Krav, som navnlig repræsenteres af os, fik for stærk Fremgang. Man ligesom ængstedes for, at disse Kræfter skulde vinde for stærk Ørenlyd i Befolkningen og faa for stor Magt, og derfor arbejdede man, forekommer det mig, ganske bevidst paa at forhindre disse Krav i at komme for stærkt frem.

Denne konservative Samlingspolitik have vi set stikke sit Hovede frem ved mange Lejligheder, men navnlig fik den sit typiske Udtryk i de stærke Bestræbelser for at gennemføre Militærlovene, for at faa sluttet et Forlig paa disse Forslag. Det var ligesom disse Love satte Kronen paa Værket i Bestræbelserne for at føre den konservative Samlingspolitik til Sejr, nu kunde man, saaledes stod det vistnok for de Herrer, der arbejdede paa dette Formaal, begynde at se Frugterne deraf. Den vilde rimeligvis nu, mente man, blomstre frodigt, sætte kraftige Skud og i det hele taget arte sig saaledes, som man ønskede, den skulde arte sig.

Jeg tror nu imidlertid, at disse Bestræbelser for at fremme denne Politik ved det, der er sket i de sidste Dage, har faaet et Grundskud, som den ret vanskelig vil komme ud over. At den har faaet dette Grundskud, tror jeg vil være klart for de fleste. Jeg tror, der hos alle Partier, for hvem den konservative Samlingspolitik stod som Maalet, er en Forstaaelse af, at den i Virkeligheden har faaet et Grundskud ved det, som er sket i disse Dage. Jeg tror, at Glæden over, at denne konservative Samlingspolitik havde Udsigt til at lykkes, var meget bestemmende for den Optræden og de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) — hvem vi jo ikke have haft den Glæde at se synderlig meget under denne Finanslovbehandling. Jeg tror, at hans Udtalelser vare et Udslag af en indeklemt Glæde, som maatte have Luft. Han maatte raabe ud over al Verden, at nu havde Højres Bestræbelser for den konservative Samlingspolitik sat sig en smuk Blomst, nu var det lykkedes at forsonde de stridende Elementer, saaledes at der nu var god Udsigt til, at man kunde naa sit Maal. Men vi vide ogsaa, hvordan det gik. Det ærede Medlem var alt for voldsom i sin Jubel, alt for paagaende i